Hejmdal

31. Aarg. | Fredag den 15. April 1910. | Nr. 86.

Efter Kvartalskiftet

modtager Postkontorerne
og Postbudene fremdeles
Bestillinger paa
Hejmdal,
Haderslev Dagblad,
Nordborg Avis og
Hejmdal uden Søndagsblad.

De hidtil udkomne Numre efterleveres. Men for at der ikke skal indtræde altfor store Forstyrrelser i Forsendelsen, udbedes Bestillingerne snarest.

Marie Hansens
Tandklinik
Aabenraa, Nørreport 12 I.
Gasbedøvelse.
Plombering. Kunstige Tænder.
Reparationer hurtigst.
Behandling for Sygekasse-Medlemmer.

Politisk Oversigt.

En ny tysk Skat. — En Begrænsning af Rigsrettens Myndighed.

Den tyske Rigsdag faar i Dag et af Regeringen udarbejdet Forslag til en ny Skat, en Værdistigningsskat der skal suldstændiggøre den saakaldte Rigsfinansreform fra i Fjor, til Forhandling. En saadan Skat er allerede i Forvejen indført af enkelte Forbundsstater og Kommuner, deriblandt ogsaa Berlin By, hvor den indbringer en halv Million om Aaret. Naar Riget imidlertid ogsaa griber til en saadan Skat, vil Kommunerne enkelte Steder blive tvungen til at begrænse deres Satser, da Afgiften ellers vilde blive alt for høj og enkelte Steder muligvis helt kvæle Handelen for Eksempel med Grundstykker.

I den tyske Rigsdag forhandledes i Gaar Spørgsmaalet om Begrænsningen af Rigsrettens Virksomhed. Rigsretten er overbebyrdet med Sager, og Regeringen har derfor udarbejdet et Lovforslag, der skal lette denne Domstol og fritage den for en Del Arbejde. Forslaget gaar, saa vidt vi mindes, blandt andet ud paa, at naar Overlandsretten og Landsretten har afsagt enslydende Domme i en Sag, skal der ikke kunne indlægges Revision hos Rigsretten.

Polakken Seyda udtalte: Den polske Del af Befolkningen betragter Rigsretten som dens sidste Tilflugtssted, hvor den kan opnaa Anerkendelse af sin Ret. Desværre har ogsaa vi maattet erfare, at Domstolene, heller ikke Rigsretten, er utilgængelig for politisk Paavirkning. Antallet af de Domme, Rigsretten kan komme til at forkynde, bør ikke formindskes; lige saa lidt bør den mundtlige Forhandling begrænses. Vi er imod de Bestemmelser, der tilsigter, at det, Overlandsretten fastslaar, skal have Gyldighed for Rigsretten, endogsaa naar Overlandsrettens Afgørelse betyder en Krænkelse af Retten.

Statssekretær i Justitsministeriet, Hr. Lisco, ønskede at faa Spørgsmaalet hurtig afgjort og Loven vedtaget, inden Rigsdagen gaar paa Sommerferie. Han henviste til, at Rigsretten i Aar havde maattet lade 3241 Sager fra i Fjor vente til i Aar, og i Aar vilde ikke færre end 3500 Sager blive liggende.

Baade fra frisindet, nationalliberal og Centrums Side viste der sig dog ringe Tilbøjelighed til at overile sig med Forslaget. Det henvistes fluttelig til et Udvalg paa 21 Medlemmer.

De politiske Kampe i England.

I Underhusets Møde i Gaar meddelte Førsteminister Asquith, at Behandlingen af Lloyd Georges Finanslov i Overensstemmelse med „Guillotineresolutionen", der paa et givet Tidspunkt afstærer al fortsat Drøftelse, vilde blive tilendebragt den 27. April. Regeringen vil derefter foreslaa, at Parlamentet udsætter sine Møder i 3 Uger; dog vilde det muligvis blive nødvendigt at afholde et Møde den 29. April for at faa Kongens Godkendelse af Finansloven. (Bifald fra Regeringspartiet).

Jarl Rosebery fortsætter ihærdigt sit Arbejde for at redde Overhusets Stilling og komme Regeringens Planer mod det i Forkøbet. Han vil skabe en Overhusforbedring, der skal overflødig- og umuliggøre Regeringens Forslag. Han har fremsat en Del nye Resolutioner, og der fortælles, at ogsaa de konservative Lorder for at redde Stillingen har besluttet sig til at stemme for disse Resolutioner. De vil blive behandlet i Udvalg. Ordlyden af dem er som følger:

1) I det fremtidige Overhus skal Parlamentslorderne bestaa, a) af Mænd, der af de arvelige Peers er valgt blandt dem selv indbyrdes, og af Mænd, som er udnævnt af Kronen, b) af Mænd, der har Sæde i Overhuset som Følge af deres Embedsstilling, c) Mænd, der er valgt udefra.

2) Valgperioden, hvori Lorderne har Sæde i Overhuset, skal være den samme for alle, undtagen for dem, der sidder i Overhuset som Følge af deres Embedsstilling; disse Sidstnævnte skal have Sæde i Overhuset saa længe de beklæder deres Embede.

Dagen for Behandlingen af dette Forslag er endnu ikke fastsat.

En gunstigere Stemning overfor Finland?

Da Oppositionen i Dumaens Finlandsudvalg vil gøre sig al mulig Anstrengelse for at trække Drøftelsen af det finske Forslag i Langdrag, mener man i St. Petersborg, at det næppe vil komme til Forhandling i Dumaen før ved Juletid. Til „Frankfurter Zeitung" telegraferes fra St. Petersborg, at Oktobristerne ikke er utilbøjelige til at tøjle deres oprindelige Iver for Forslaget en Smule, da de tør, at Stemningen ved Hove atter er Finland gunstigere. Denne Forandring skyldes Handelsminister Kokozov, der gerne, naar der frembyder sig Lejlighed dertil, gør Brug af sin Indflydelse hos enkelte Damer ved Hoffet.

Den finske Landdags Partiførere har allerede besluttet at sende Forslaget tilbage med den Begrundelse, at det er ulovligt.

De engelske Købmænd begynder nu ogsaa at røre paa sig. Handelskamret i Newcastle ved Tyne har udtalt, at den paatænkte Ændring med Hensyn til Finlands Stilling vil faa Indflydelse paa Handelen med England, hvorfor man burde anvende alle passende Midler til at hindre det russiske Forslags Gennemførelse. Andre Handelskamre ventes at ville slutte sig til denne Udtalelse.

Det australske Ministerium styrtet.

I Australien afholdtes der i Onsdags almindeligt Valg til Parlamentet. Deltagelsen var denne Gang ualmindelig stor, baade fra mandlige og kvindelige Vælgeres Side. Resultatet blev en Sejr for Oppositionen, idet Arbejderpartiet, der føres af tidligere Førsteminister Fisher, vandt 18 Pladser. Sammen med de uafhængige Liberale vil dette faa et Flertal paa 19 Stemmer i det nye Parlament. Blandt de faldne i Valgkampen er Førsteminister Deakin selv.

Resultatet blev imødeset med uhyre Spænding i de australske Storbyer. Hele Natten stod der mægtige Folkesværme uden for Redaktionskontorerne.

Arbejderpartiet, der kæmper for et kraftig nationalt Program, vil nu faa Regeringen i Hænde i Australien.

Danmark.

Fra en Dansk-Amerikaner Axel Staal har „København" modtaget følgende lønne Sang:

Brusende Bølger om stumhvide Strande,
Is over Søen og Storm gennem Skov,
Taager i Glør om de mørkladne Vande,
stjulende Revet, der venter sit Rov.
Snedækte Marker, hvor Rævene lusker,
Skovene pudret af Rimfrost og Sne,
Frostnætter stille med Stjernernes Skare —
Danmark, saadan vil jeg altid Dig se!

Vaarfriske Bække, der risler bag Stene,
baner sig Vej i den muldsorte Jord;
Stærene fløjter fra knoppende Grene
Vintergæk blomstrer, og Skovmærker gror.
Duftthyacinther som Vaarklokker ringer,
stolt Tulipan imod Solen kan le,
dybblaa Violer om Sommeren drømmer —
Danmark, saadan vil jeg altid Dig se!

Bugnende Kornmark, som vifter for Vinden,
Majlov, der pranger i Silkeglans grøn.
Jordbær, som modnes bag Bøgen og Linden,
Fugle, der kvidrer og synger i Løn.
Midsommervatten med Ild over Høje,
Ungdom, der stryger den blinkende Le,
jubler og frydes ved Sommerens Skatte —
Danmark, saadan vil jeg altid Dig se!

Straalende Sol over duggede Haver
Asters i farverigt, prangende Flor,
faldende Blade, der Sommren begraver,
Plovjernets Klang i den frugtbare Jord,
Storm over Havet og flygtende Svaler,
graaklamme Taager og drysende Sne,
Nætter saa lange og rugende sorte —
Danmark, saadan vil jeg altid Dig se!

Vaar eller Vinter, jeg elsker de Strande,
Høst eller Sommer, jeg priser den Kyst
højest af alle de Jorderigs Lande
hvor jeg har levet og dvælet med Lyst.
Danmark i Sol eller rugende Taager,
smykket med Roser og pudret med Sne,
Danmark, jeg elsker Dig, havfødte Dronning,
lad mig dog altid for Sjælen Dig se!

Vore Modstandere.

I de senere Aar er der næppe gaaet en Maaned, ja ved Vintertid knap en Uge, uden at Den tyske Forenings ledende Mænd triumferende har givet Offentligheden Meddelelser om Oplagelse af nye Medlemmer, Oprettelse af stedlige Afdelinger, Indtrædelse af store Korporationer, kort sagt — Kamporganisationens videre Udbygning i alle Retninger.

Vi har været Vidne til en mærkelig Genoplivelse af Pastor Jacobsens Agitation. Et stundesløst Jag efter blændende ydre Resultater har ogsaa ført Dr. Hahn længere og længere sønderpaa, til Sydslesvig, Holsten, Hanseaterne, dybt ned i Tyskland. Og med den Mangel paa selvstændige Ideer, der kendetegner ham som Politiker, er han ude som hjemme henvist til at leve af Laan. Omhyggeligt holder han sig derfor som Rejseagitator paa de af Pastor Jacobsen banede Stier, hvad enten de saa fører til stortalende Dummepeteres velspækkede Pengepunge eller til altyske Kandidatboeres verdensfavnende Aarsmøder.

MedAgitationens er ogsaa Foreningens Tyngdepunkt gledet længere og længere sønderpaa. Blandt dens Medlemmer findes der nu Tusinder, som aldrig har sat deres Fod i Nordslesvig, og andre Tusinder, som kun har gæstet eller gæster vort Hjemland som Trækfugle. Foreningen er ikke længere en Hjemstavnsforening, men en Landsforening, ikke længere et sluttet stedligt Samfund, men en Flok vidtspredte altyske Foreninger med nordslesvigske Formaal. Hvad Organisationen har vundet udadtil, har den tabt indadtil, hvad den har vundet i Tal, har den tabt i Kraft.

Med denne Udvikling for Øje vinder vore Modstanderes organisatoriske Nydannelser forøget Betydning. Hjemmetyskerne er ved at komme til Besindelse. De bedste af dem vedkender sig paany aabent, at de agter og ærer deres Fædres Sprog, Sæd og Skik. Ud over Landsbyerne føler de i stigende Grad Uhyggen ved de dybe Kløfter, Kolonisternes og Bureaukraternes Agitation har skaaret i Nordslesvig, og som forstyrrer højt skattede Familieforbindelser og gammelt prøvet Nabostab ved at stille Slægt fra Slægt og Nabo fra Nabo.

Kolonistaandens sidste Kritiker Johannes Tiedje har derfor fundet en Sangbund i Nordslesvig, som hans fortjenstfulde Forgængere Theodor Brix, Landdagsmand Jürgensen og Erich Schlaikjer har savnet. Men det bør ikke glemmes, at de uden at fly personlige Ofre eller bøje af for haarde Forfølgelser i trange Tider har beredt den Jord, hvori Tiedjes Sæd nu flyder saa kraftige Skud.

For vore Modstandere uden Undtagelse er Tiedjes Fremtræden Aarets vigtigste Begivenhed. Virkningerne af dette lidenskabelige Angreb paa Kolonistaanden spores Dag for Dag stærkere. Negativt viser dets Virkninger sig i Strackerjans Fald. Der kan ikke være Tvivl om, at det staar i nøje Forbindelse med Tiedjes Angreb, selv om Frygten for, at „ædle Motiver" ikke længere under kommende Retssager vilde kunne frelse den statsunderstøttede Redaktør fra Fængslet, har været medvirkende Aarsag til, at Landraad Dryander omsider afsluttede Skandalen. Vi sporer endvidere dets Virkninger i de fredelige Toner, den før saa krigerisk stemte Dr. Hahn har begyndt at anslaa, og i den Iver, hvormed Den tyske Forening pludselig har givet sig i Kast med de hidtil saa skammelig forsømte Kulturopgaver, inden den paa de tyske Aftener lader „Øllet og Dansen træde i sin Ret".

Paa Landraad Dryander har Angrebets Virkninger ikke været stærkere, end at han i helt utrolig Kortsynethed har tilkastet „Indre Mission" Stridshandsken. Følgerne deraf er endnu uberegnelige. Der kan dog næppe være Tvivl om, at det, fra et tyskt Standpunkt set, er det groveste politiske Misgreb, Afsessorismen endnu har øvet i Nordslesvig.

Paa Grev Rantzau har de nye Tider kun virket som en Spand Vand paa en Gaas. Landbrugskamrets Formand handler fremdeles under Indflydelse af den krigerske Stemning, han blev grebet af under Overfaldet i Haderslev. Men forhaabentlig vil hans Blod lidt efter lidt afsvales, naar det først gaar op for ham, at han har behandlet Landbrugskamret, som Drengen behandlede sit Legetøj, da han brød det i Stykker for at se, hvad der var inden i det. Foreløbig er Landbrugskamret sprængt. De nordslesvigske Bønder har efter gave Fædres Skik givet den hovne holstenske Greve en brodden Pande, som han ærlig havde fortjent. Og vi tvivler ikke om, at de er dygtige og energiske nok til selvstændigt at løse de økonomiske Opgaver, som Landbrugskamret under Grev Rantzaus Ledelse har forsømt i Nordslesvig før at drive Politik efter Den tyske Forenings Recept.

Positivt har Tiedjes Kritik virket frigørende og samlende. Den har givet Kernen af den nordslesvigske Gejstlighed Mod til at afryste Den tyske Forenings trykkende Aag, brudt Isoleringens Magtesløshed, og udløst vidttonende Samlingssignaler. Under dens Indflydelse rører Præsternes Samvittighed og Forældrenes Ansvarsfølelse sig atter kraftigere og stærkere. Og i den tyske Leje blæses der til Kamp imod den af en nulevende nordslesvigsk Skoleinspektør formulerede Grundsætning, at danske Smaabørn skal behandles som Døvstumme, naar de kommer til Skole, til Kamp for Modersmaalets Brug ved Religionsundervisningen.

Præsteforeningen er traadt i Virksomhed. Endnu ved vi ikke meget om, hvad den har foretaget sig. Men alene det, at den staar som en tyskOrganisation i Nordslesvig, der selvstændigt vil tage Standpunkt til Kirke og Skole, og vel ogsaa almindelige Kulturspørgsmaal, er af Betydning. Den tyske Forening kan ikke længere udgive sig selv for den „organiserede Tyskhed" i Nordslesvig. Forstandigere og humanere Anfuelser bryder sig Vej. Og der aabner sig for os Udsigt til bestedent Samarbejde og ærefuld Kamp mod værdigere Modstandere end dem, vi hidtil har haft i Landraadskontorernes Machiavellister og den statsunderstøttede Presses magtdrukne og aandsforladte Journalister.

Ligesom Præsteforeningen er ogsaa Fredsforeningen fremkaldt af Tiedjes Kritik. Det var et Fejlgreb, at den til at begynde med søgte at savne for viot. Derved stødte den mange virkelige Fredsvenner tilbage. Tinglevmødets Skilsmisse var derfor ikke blot en Nødvendighed, men tillige Signalet til ny Fremgang.

Altyskerne spottede over, at Foreningen den Gang kun talte 30 Medlemmer. Hvad var vel det mod Dr. Hahns Tusinder? Siden da har Fredsforeningen imidlertid, efter hvad vi erfarer af god Kilde, været i uafbrudt Fremgang. For Tiden tæller den ca. 80 Medlemmer. Deriblandt mange Navne med god Klang paa deres Hjemegn, og adskillige Mænd, hvis Anseelse og Indflydelse i videre Kredse har let ved at staa Maal med den, der repræsenteres af Den tyske Forenings ledende Mænd.

I en nær Fremtid starter Fredsforeningen to betydningsfulde Foretagender. Sidst i denne Maaned udsendes det første Hefte af Foreningens Tidsskrift. Og omtrent samtidig træder et af Foreningen nedsat Presseudvalg i Virksomhed. Tidsskriftet vil indtil videre udkomme med ubestemte Mellemrum, alt eftersom der efter Bestyrelsens Mening foreligger Trang. Vinder det tilstrækkelig Tilslutning, vil det senere udkomme regelmæssigt. PresseudvalgetsVirksomhed bliver af dobbeltArt. Det vil dels retlede den tyske Presse med Henblik paa de mange usande og tendentiøse Efterretninger fra Nordslesvig, der udspredes af unavngivne Bagvaskere og Smædeskrivere, dels udsende virkelighedstro Beretninger og Korrespondancer om nordslesvigske Forhold, affattet i Fredsforeningens Aand. Efter hvad vi erfarer, er der god Udsigt til, at Pressеudvalget vil opnaa fast Forbindelse med et større Antal tyske Blade.

Dette er vistnok ikke mindst en Følge af den Opmærksomhed, Tiedjes Bog har vakt i Tyskland. Afsætningen har været saa betydelig, at det Fond, nordslesvigske Præster stillede til Raadighed for at muliggøre dens Udgivelse, af Forlaget har kunnet stilles til Raadighed for Fredsforeningen.

Alt i alt spores der, som denne Fremstilling viser, for Tiden en meget stærk Gæring i vore Modstanderes Lejr. Denne Gang er det ikke lykkedes at kvæle Oppositionen imod Den tyske Forening i Fødslen. Den breder sig tværtimod stadig videre og vokser sig i al Stilhed stærkere fra Dag til Dag. Vi gaar øjensynlig med raske Skridt en ny Tid imøde, en Tid, som ogsaa vil stille os nye Opgaver.

Uærlighed og Uredelighed.

Fals slaar sin egen
Herre paa Hals.

Den danske Presse i Nordslesvig er stedig udsat for ondskabsfulde Angreb fra vore nationale Modstanderes Side. Det regner med hyklerske Beskyldninger mod os, at vi „opagiterer" Befolkningen, som, hedder det, er af et langt fredeligere Gemyt, saa den i Virkeligheden indersi inde ønskede Agitatorerne derhen, hvor Peberet gror.

Disse Bebrejdelser fra Fortyskningspressens Side har vi Lov til at regne os til Ære, fordi vi bedre end vore Modstandere kender, hvad der bor i vore Landsmænd. Vi ønsker ikke at være agiterende i den Forstand, at vi skulde ville lede Befolkningen ind i noget, som den ikke med Sandhed kan være med i. Og vi ved, at vi hidtil har staaet paa den rette Side af Sandheden.

Vel er det den danske Presses Pligt at være paa sin Post, at gøre Befolkningen opmærksom paa Farerne. Og denne Pligt vil næppe nogen med Føje kunne bebrejde den danske Presse, at den, saa længe den har eksisteret, nogen Sinde har svigtet.

Men tillige har Pressen den Opgave at være et Udtryk for det, som rører sig i Befolkningen. Tidens Tanker og deres Nedslag i Personligheden maa genspejles i Pressen, og Oret maa holdes aabent til mange Sider, det maa være lydhørt for hver ny spirende Bevægelse, som kommer frem. Der skal være en Samvirken mellem Pressen og dens Læsere.

Ogsaa denne Opgave søger vi at opfylde, og at vi ikke har ladet denne Mark ligge brak, derom vidner de mange Indlæg, som den sønderjydske Presse modtager fra Mænd og Kvinder ad af Befolkningens Midte. Og vi kan selv være stolte af, at hverken Pressen i Kongeriget eller Fortyskningspressen kan fremvise saa mange vægtige Indlæg fra Befolkningen i de forskellige Spørgsmaal, som den danske nordslesvigske Presse.

Men ikke blot beskylder vore Modstandere os for at „opagitere" Befolkningen, men vi benytter os med Forkærlighed af uærlige Midler, hedder det.

Ganske vist volder Fortyskningspressens Beskyldninger os ikke stor Samvittighedsnag. Bevidstheden om at handle etisk ret er af større Betydning for os.

Men set fra et rent praktisk Synspunkt vilde en slig Kampmaade ogsaa være uforsvarlig og dum. Ganske vist, der er et gammelt Ord, som siger: „Aabne Døre for Sandheden og Løgnen paa een Gang, saa kommer Løgnen altid først." Men som Princip vil Ordet næppe være anvendeligt. Et andet lige saa kendt Ord, der ofte har vist sin Rigtighed, siger: „Ærlighed varer længst", eller: „Fals slaar sin egen Herre paa Hals".

Og nu er vi Danske saa heldig stillet, at vi saa udmærket godt kan være Sandheden bekendt. At Danskerne i de mange Aar har kunnet holde ud i Kampen, har sin Grund i, at de har haft en ufravigelig Tro paa at staa paa Rettens og Retfærdighedens Grund.

Løgnen som Vaaben er et tvægget Sværd, og fjælden gaar den, som bruger den, usaaret ud af Kampen.

Slige Vaaben har vi ingen Brug for. Men den Sikkerhed, som en god Samvittighed og Bevidstheden om at staa paa den rette Side af Skillelinjen mellem Sandhed og Løgn, giver, den er det bedste Vaaben, vi nogen Sinde kan faa.

Og derfor har vi saa let ved at vise alle Beskyldninger om en uhæderlig Kampmaade tilbage.

Røverkaptajn og Forfatter.

Forfatteren Karl May fra Dresden, der har faa mange tykke og fantastiske Røverromaner paa Samvittigheden, er nu selv bleven indviklet i en Proces, der meget ligner hans Romaner.

En „født Forbryder".

En Redaktør R. Lebius i Berlin havde i et Brev til Operasangerinden Frk. v. Scheidt i Weimar kaldt Karl May en „født Forbryder". May anklagede Lebius for Fornærmelse, og i disse Dage stod Sagen til Forhandling ved Nævningeretten i Charlottenburg.

Den Anklagede tilstod at have skrevet det fornærmelige Brev, men han hævder, at Betegnelsen nok kan passe paa Klageren; han har tidligere ofte været straffet for Tyveri og andre Lovovertrædelser. første Gang som Seminarist og kort efter som pur ung Lærer; da fik han 6 Ugers Fængsel for at have stjaalet et Ur og en Merskumspibe hos sin Logisvært. Næppe var han bleven løsladt af Fængslet, før han øvede Indbrud i en Urmagers Butik. Han blev anholdt og fik 4 Aars Fængsel og senere Tvangsarbejde.

Efter at have afsonet sin Straf stjal han atter, men flygtede til Skovene ved Hohenstein i Erzbjergene 1869.

May bliver Røverkaptajn.

Her traf han en tidligere Kamerat, Louis Krügel, der var flygtet bort fra sin Garnison. Disse to oprettede nu en Røverbande med May som Røverkaptajn. Røverne havde Tilhold i Skovene ved Waldenburg, hvor de boede i en Hule.

Da der blev gjort Jagt paa Røverne flygtede May og Krügel. Engang var de i en slem Knibe, da de var omringet af Militær, men May trak i en Betjents Uniform, bandt Krügels Hænder paa Ryggen og passerede saaledes Militærkæden uden at blive anholdt.

En anden Gang kom to Gendarmer ind i et Værtshus, hvor de to Røvere sad; disse sprang ud gennem Vinduet og red bort paa Gendarmernes Heste.

Saaledes undgik de i mange Aar deres Straf. May rejste til Milano, men vendte senere tilbage, blev anholdt og fik 4 Aars Tugthus.

Forfattervirksomheden.

I 1874 kom han ud af Tugthuset efter at have afsonet sin Straf, og nu lagde han sig efter at være Forfatter. Han skrev nogle gruelige og usædelige Røverhistorier; men da de ikke ret fandt Afsætning, slog han om, og nu udgav han fine Røverhistorier iklædt Fromhedens Kaabe. Med disse Romaner har han gjort ubodelig Skade paa Ungdommen, men han tjente mange Penge.

May paastod, at disse Beskyldninger til Dels var Løgn. Men helt nægte Rigtigheden kunde han dog ikke.

Den Anklagede, Redaktør Lebius blev frikendt, da Retten fandt, at Karl May i Grunden svarede rigtig godt til den Betegnelse, der var brugt om ham.

Dagens Nyheder.

Tidligere Konsejlspræsident J. B. S. Estrup til Kongsdal og Skjødgaard fylder i Morgen 85 Aar. Han er i Dagens Anledning bleven udnævnt til Kammerherre.

Folketingsmand Dr. Birck har nu modtaget Udnævnelse som Professor ved det retS- og statsvidenskabelige Fakultet fra 1. Jan. 1911.

Grundlovsændringsforslaget. I Gaar kom Grundlovsændringsforslaget til tredie Behandling i det danske Folketing. Havde man imidlertid ventet en storpolitisk Debat, saa blev man skuffet. Partiernes Ordførere indskrænkede sig til at præcisere deres Stilling til de foreliggende Forslag.

I Dag fortsættes Debatten.

Jordskat. Finansministeriet i København træffer ifølg. „Kr. Dagbl." i denne Tid Forberedelser til en Undersøgelse af Værdien af den danske Jord. Undersøgelsen skal ledes af Overskyldraadet, og det er Hensigten at undersøge Jordstykker rundt om i Landet saaledes, at man tilvejebringer det nødvendige Materiale til, at man kan faa et virkeligt Overblik over Jordværdien i de forskellige Egne. Undersøgelsen sættes i Gang i Løbet af Foraaret, og Resultat af den skal anvendes ved en mulig Overvejelse af en Jordskat til Afløsning af den nuværende Ejendomsskyld.

Københavnske Arbejdsløse demonstrerer mod Rigsdagen. I Gaar Formiddags afholdt de Arbejdsløse et Møde i København, hvor man vilde protestere mod Rigsdagens sendrægtige Behandling af Loven om forstærket Hjælp til de Arbejdsløse. Det besluttedes, at en Deputation skulde søge Foretræde hos Landstingets Formand og hos Lovforslagets Udvalgsformand.

Efter Mødets Slutning satte Forsamlingen sig i Bevægelse ind til Rigsdagsbygningen. Ca. 2000 stod her udenfor, medens Deputationen var inde. Der forefaldt ingensomhelst Uroligheder.

Landstingets Formand Sonne og Udvalgets Formand Rottbøl tog imødekommende imod Deputationens Krav.

Gerda Krum gifter sig paany. Efter Forlydende viedes den kendte Skuespillerinde Fru Gerda Krum fra Det nye Teater i Torsdags til en Overretssagfører Juncker. Som det vil mindes dræbte Fru Gerda Krums Mand sig selv for et Par Aar siden, efter at han havde øvet Mordforsøg mod sin Hustru.

Mord og Selvmord. I København udspilledes der i Forgaars et frygteligt Drama.

I Smedegade i Baghuset boede en Bødkersvend L. Bahl sammen med sit 2 Aars Barn, hvis Moder var en Mathilde Andersen, boende Mariendalsvej 54.

I Forgaars fik Bahls Moder et Brev fra Sønnen om, at han havde skudt sin Kæreste og nu agtede ligeledes at skyde sig selv og Barnet. Han meddelte i Brevet, at han havde overtydet sig om, at Kæresten, der boede paa et Kvistværelse i den nævnte Ejendom, virkelig var død. Da Moderen modtog Brevet, allarmerede hun straks i Aftes Politiet, som derpaa begav sig til Bahls Bopæl. Ved Ankomsten hertil fandtes baade han og Barnet som Lig.

Om Natten fandtes paa Mariendalsvej Bahls Kæreste med gennemskudt Hovede.

Rask Fodgænger. En Malerlærling fra Aalborg har sat en Rekord ved fra Lørdag Aften til Søndag Aften at gaa de 18 Mil fra Aalborg til Aarhus. Han havde vædket om, at han kunde gaa Strækningen paa 24 Timer, og han brugte kun godt 23 Timer. Vædde-maalet gjaldt 25 Kr.

Professor Steenberg fejres. Paa Jørgensens Hotel i Horsens fandt i Tirsdags en Afskedshøjtidelighed Sted til Ære for Folkebogvomlingernes utrættelige Talsmand, Professor Steenberg, der om kort Tid forlader Horsens for som Konsulent i Bogsamlingsanliggender at tage Bolig i Hovedstaden. Professor Steenberg har i en Aarrække været knyttet som Lærer til Horsens Statsskole.

En Flyvemaskine i Kolding. To unge Koldingensere, Mekaniker Haagensen og Jernkammedhjælper Born, har konstrueret en Flyvemaskine. Den er en Endækker og ligner meget Bleriots. Maskinen er dog kun en stor Model, den er 12 Fod lang og vejer ca. 100 Pund; den er forsynet med en 1¾ H.P. Benzinmotor, men denne er for lille, de to unge Opfindere savner Midler til at faa en større.

Tugthusfanger til Arbejde paa Heden. Paa Lørdag afgaar fra Horsens 2 Hold Tugthusfanger til Heden. Et Hold paa 20 Mand faar Station i Gedhus, og et Hold paa 25 Mand skal til Kjølseng Mergelleje.

Overfaldet i Estrup Skov. For nogen Tid siden blev som meddelt en ældre Mand fra Vejen overfaldet af tre berusede unge Fyre i Estrup Skov. De tog Pisken fra ham og kastede en Kurv med Rødkaal og Hvidkaal i Vejgrøften.

De tre unge Fyre, der tjente paa Estrupgaard, har nu faaet Sagen afgjort i Mindelighed; da den Overfaldne ikke ønskede dem straffet, slap de med at betale henholdsvis 25, 15 og 10 Kr. i Bøde samt Paalæg om at melde sig ind i en Afholdsforening.

En Landsby i Brand. I Gaar Eftermiddags udbrød der Ild i Landsbyen Bøhmenkirch i Württemberg. Ilden forplantede sig som Følge af den stærke Blæst hurtigt; indtil Klokken 5 var 2 Gader med ca. 60 Huse nedbrændt.

Trusel om Generalstrejke. De parisiske Jernbanearbejderes Kongres har vedtaget en Dagsorden, hvorefter der skal nedsættes en Kommission for at forberede den paatænkte Generalstrejke, for paa den Maade at gennemføre Arbejdernes Krav, navnlig om Lønforhøjelse.

Roosevelt ankom i Gaar til Venedig. Hertugen af Abruzzerne aflagde Besøg hos ham. Om Eftermiddagen fortsatte han Rejsen til Wien.